

Enggaard: Jeg skal på venstres vegne anbefale de 3 lovforslag, som nu er til anden behandling, og der er ikke meget at sige om de to lovforslag.

Forslag til normeringslov for 1969-70 vil jeg dog lige knytte en enkelt bemærkning til. Vi kan fra venstres side støtte de ændringsforslag, som er fremsat af lønnings- og pensionsministeren, eller som er fremsat af et flertal og tiltrådt af ministeren. Jeg kan meget beklage, at hr. Ivar Nørgaard har følt sig foranlediget til at ville opretholde sine ændringsforslag, i hvilke der i forhold til ministerens forslag ingen virkelig realitet er. Der spares ingen kontorchef ved hr. Ivar Nørgaards forslag, idet han jo har tænkt sig at låne denne kontorchef i jordlovsudvalget, medens man med regeringspartiernes forslag nedlægger en stilling i jordlovsudvalget og bevarer en kontorchefstilling i landbrugsdepartementet, indtil den kan nedlægges ved førstkommande ledighed. Der er altså i virkeligheden meget, meget lidt af en realitet til forskel imellem hr. Ivar Nørgaards ændringsforslag og regeringspartiernes forslag.

Det forekommer mig, at der fra regeringspartiernes side har været vist en overordentlig stor imødekommenhed under udvalgsarbejdet med henblik på at sikre, at der kunne være enighed om betænkningen til normeringslovsforslaget for 1969-70. Jeg beklager, at det trods denne imødekommenhed ikke har været muligt at nå så vidt, at vi kunne samles i enighed om at vedtage dette forslag. På denne baggrund vil jeg anbefale, at man stemmer for de af regeringspartierne og ministeren stillede ændringsforslag og imod de af hr. Ivar Nørgaard m. fl. stillede ændringsforslag.

Bilgrav-Nielsen: Jeg skal blot gentage den anbefaling, jeg gav lovforslagene ved første behandling.

Morten Lange: Under udvalgsbehandlingen svor jeg hr. Ivar Nørgaard og hans partifæller i udvalget troskab i angrebet på landbrugsministeriet, hvad angår en rationalisering. Jeg må indrømme, at regeringspartierne gjorde svare attakker på vor troskab ved at komme os temmelig nær. Jeg kan dog ikke forstå, hvorfor man ikke kom os helt nær, for det forslag, hr. Ivar Nørgaard har for-

muleret, var formodentlig det klogeste og rigtigste. Nu kan vi så prøve det ved en afstemning, og når dette er vel gjort, er stillingen stadig væk den, at landbrugsministeriet meget snart bliver nødt til at finde ud af, om det virkelig skal have så mange kontorer som angivet.

Jeg kunne have håbet, at hr. Ivar Nørgaard havde besvaret denne troskabs- og solidaritetsstilling ved at solidarisere sig med mig i det sidste afsnit af mine bemærkninger i betænkningen, hvor jeg med vanlig bestemthed, men måske nok også med en efterhånden lidt træt stemme, på socialistisk folkepartis vegne tager afstand fra de ekstra normeringer, der måtte være at forefinde på det militære område. Jeg synes i virkeligheden, at dette område i endnu højere grad end landbrugsministeriets kunne give anledning til, at man ikke normerede noget som helst. Det er vist ikke nogen hemmelighed, at militæret trænger til en rationalisering, også selv om man ikke vil gå helt så vidt, som socialistisk folkeparti vil, hvilket jo ville være et meget klart mål at sætte sig. Men en forsvarsordning er under udarbejdelse, og jeg synes derfor, det ville have været overordentlig regulært, hvis man i denne anledning havde sagt, at militære og lignende ny normeringer ville man ikke kende til i år. Men troskaben blev altså nu begrænset til et meget lille, snævert område.

Jeg skal anbefale at stemme for de således stillede, klare ændringsforslag, men jeg må indrømme, at min stilling til normeringsforslagets endelige skæbne ikke bliver afgjort af, om denne sag falder ud til den ene eller den anden side. Jeg tror, det er blevet gjort ganske klart, at en undersøgelse af effektiviteten i landbrugsministeriet er på dagsordenen og vil blive der, indtil vi får nogle klare resultater frem.

Hvad angår det mere principielle om normeringslovens skæbne i fremtiden, forstår jeg godt hr. Ivar Nørgaards betænknelighed. Men jeg må på den anden side sige, at jeg synes, at folketinget måske, hvad angår normeringslove o. lign., jeg havde nær sagt telefonbogsagtige lovforslag, ved sin behandling somme tider påtager sig et ansvar, som det alligevel ikke kan følge op. Vi har vel nok ikke nogen større mulighed for at kontrollere en lang, lang række af de